

On fas la Primera Comunió, nen?...

Si vostè para l'orella quan va pel carrer, oirà moltes converses. La conversa és la il·lació d'unes preguntes i d'unes respostes. Això és una cosa tan sabuda, que inclús fa riure haver-ho dit. El que potser no fa riure tant, és l'opinió d'un flò-ot respecte de les preguntes. Diu Jaspers que no hi ha cap pregunta, per nècia que sembli, que ho sigui de veritat. Hi pot haver respostes nècies, però les preguntes no ho són mai. Les preguntes mai no són sobrees, àdhuc aquelles que ens semblen dites únicament per a perdre el temps. Vol saber vostè una d'aquestes preguntes? Aparentment, sembla una insignificant; vostè mateix ho veurà. Però la resposta delata una ideologia asseglada i falsa, torça i extesa malauradament en diversos ambients de la nostra terra.

On fas la Primera Comunió, nen? — A « La Masia ».

A « La Masia », és veritat, s'hi fan banquets i plats molt exquisits; però fins ara, que jo sàbiga, no cree que ningú s'hagi atrevit a fer un banquet sagrat com és el Banquet Eucarístic.

No es tracta d'una broma. No és tampoc un pretext. És una pregunta feta per un company meu i una resposta donada per un nen que aquest any pensa fer o ha fet ja la seva Primera Comunió. El nen respongué el que sabia, allò que li havien dit. Què vol vostè que digui el nen, si els seus papàs li diuen seriosament que farà la Primera Comunió a « La Masia »? Haurà de creure que els seus pares no saben el què es diuen, que són uns ignorants? Està clar que, ben mirat, si no té l'obligació de creure-ho, almenys el dret sí que el té. Perquè tothom té dret de saber la veritat i perquè la resposta del noi revela una ignorància absoluta i un paganisme potser més absolut encara en els pares.

Ens diu l'Evangeli que Jesús acarona els nens que s'acostaven a Ell. I que els deixebles ho volien impedir. Aleshores, els deixebles no sabien el què es feien. Jesús els renyà: « Deixeu que els infants s'acostin a Mi i no els destorbeu, perquè d'ells n'és el regne del cel. »

Uns deixebles nous, al servei del segle, han aparegut a la terra. Sobre tot: el diner. També el diner impedeix que Jesús pugui acaronar els nens de la nostra terra.

El diner de les persones que en tenen i el diner de les persones que no en tenen.

El diner de les persones que en tenen, perquè de vegades la Primera Comunió no és res més que un pretext per a exhibir-se, disfrutar, menjar i beure. Monsenyor Aloisi, personalitat agregada al minister de la Sagrada Congregació de Ritus, diu que la Primera Comunió podria ésser definida en el diccionari del segle com un intent sacríleg per a restaurar en el cor mateix del cristianisme les bacanal d'un paganisme que encara no ha mort. La frase és dura, però en algunes ocasions certíssima. Els familiars del nen preparen el vestit, l'apat, el balt, les visites. No preparen l'ànima per a la rebuda solemne del Bon Jesús. És natural; no tenen temps amb tant de tràfec, dedicats com estan a serveis tan importants (!). No és possible servir a dos senyors, diu l'Evangeli. Aquesta frase penetra com una espasa de doble tall en aquestes ratlles de queixa.

El diner de les persones que no en tenen, perquè elles tampoc han comprès i gustat l'Amor del Crist; perquè elles, naturalment, tampoc volen ésser menys davant dels altres, aquests altres que tal vegada tenen cotxe i sens dubte gasten bo. És possible que creguin que Jesús és patrimoni exclusiu dels rics i que únicament el trobaran fora de llur pobresa. Com si la pobresa fos un destorb per anar vers el Crist. I com que no poden comprar el vestit i el pressupost no arriba per a un diner de gala, Jesús ha d'esperar un o dos anys. Jesús ha de viure solitari fora de les ànimes dels seus infants, que, per pobres, són davant d'Ell més infants encara, tractats amb més amor, amb més zel compassiu.

S'han donat diverses orientacions i normes encaminades a l'abolició de tota manifestació exterior exagerada en aquestes festes de caràcter sobrenatural. Però en el fons, no es tracta de canviar i suprimir uns fets exteriors, sinó de cristianitzar unes ànimes. El dia en que el pares vegin que no és solament el seu fill, sinó el fill de Déu qui rep el seu Germà Gran, aquell nen o aquella nena que s'acosten amb el cor pur a la Sagrada Taula, aquell dia s'hauran acabat per sempre les bogeries i les niceses que per mitjà de la boca dels fills diuen de vegades els pares quan una persona qualsevol pregunta amb senzillesa: On fas la Primera Comunió, nen? — E. P.

Una important conferència de Mn. Ferrando

El passat diumenge, dia 8 de maig, mentre al primer pis de la Casa de Cultura Sant Francesc, de la Fundació P. Maspons, l'exposició d'art religiós de J. M.ª Subirachs donava el testimoni irrefutable de la presència d'un art modern autèntic, amb aquesta contundència que tenen les obres ben fetes, un sacerdot ja amb cabells blancs, el Dr. Joan Ferrando Roig, pvre., exposava simplement, senzillament, els arguments bàsics justificatius de l'art modern.

El Dr. Ferrando, tant en començar com a l'acabar la seva conferència, insistí que la comprensió de l'art era primer que tot, una qüestió de sensibilitat. Els arguments, doncs, tenen una importància secundària i sempre, pensem nosaltres, « a posteriori ». Les revolucions, en les arts, en totes les arts, comencen essent un fet. Les justificacions, les explicacions venen després i no afegeixen res a la valoració intrínseca de l'obra o del moviment artístic en el qual l'obra s'inscriu.

Tot i això que acaben de dir, el Dr. Ferrando donà arguments, i arguments vàlids en favor de l'art religiós modern. Fins i tot, en el camp de l'arquitectura religiosa — que fou el que ell especialment tractà —, els arguments anaren des del canvi de sensibilitat del nostre temps fins a les exigències de la litúrgia ben entesa a la qual repugnen les actituds individuals que troben la plasmació en les capelletes laterals, amagades, desconectades de l'altar principal, avui justament considerat com a centre de la funció del temple i, per tant, de la mateixa construcció material. Finalment, les característiques de simplicitat, autenticitat i funcionalitat de l'art modern foren analitzades agudament pel conferenciant, que cloqué així la seva magnífica exposició verbal.

El públic, bastant nombrós, si tenim en compte la reduïda atracció que les conferències semblen tenir a casa nostra. L'assistència, però, no fou excessiva. Pel que sembla, n'hi ha molts que estan sempre disposats a discutir, però, en canvi, són molt poc inclinats a informar-se. I això és una veritable llàstima; sobre tot per ells, naturalment.

J. V. A.

CAFE-RESTAURANTE
SALAMERO

Centro Católico - Teléfono 701

Meriendas Helados
Refrescos Batidos
y Desayunos P O L O S

Café de Calidad - Licores de marca

Alquiler de toda clase de servicio para
Banquetes y Fiestas Familiares

CAMISAS A MEDIDA

Cuellos perfectos inarrugables

CAMISERIA - SASTRERIA

R I E R A

P L A Z A O L L A S , 18

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO:

Martín Font

Generalísimo, 9
GRANOLLERS